

Hon na poradce

Dobrý den, paní Bláhová. Zabýváte se detoxikační terapií a parazity již řadu let. Tvrdíte, že paraziti jsou příčinou celé řady nemocí. Jak byste tedy reagovala na video pana Tuny, kde parazitologové tvrdí, že tu téměř žádní paraziti nejsou?

V prvé řadě bych se pozastavila nad tím, proč tu máme tedy tolik parazitologů, parazitologických ústavů, laboratoří a kateder. Co tedy celý den takový parazitolog dělá? Jak je společnosti užitečný? Kolik jich tady je? Jaký berou plat? Ptám se proto, že jejich platy jdou z našich daní. Také jsem za celých 16 let praxe zaznamenala jen tři případy, kdy parazitologická laboratoř vůbec něco našla. Ve dvou případech to byla hraniční toxokaróza a v jednom případě echinokok. Jestliže tu paraziti nejsou a fyzické pozitivní nálezy jsou sporadické, pojďme vyhlásit referendum za zrušení parazitologických ústavů a kateder. Víte, kolik ušetříme? Říkat stále dokola lidem „Jste parazitofóbní, žádné parazity nemáte, psychiatrie je za rohem“, to by snad mohl umět i vrátný, nebo by stačila cedule na dveřích zrušené laboratoře.

Viděla jsem pořad doktorky Cajthamlové „Jste to, co jíte“. Tam ale mluvila parazitoložka o konkrétních číslech a nálezech?

Ano, také jsem to viděla. Shodou šťastných okolností minulý týden v pořadu Jste to, co jíte, uvedla parazitoložka Zuzana Hůzová, že například za rok 2015 se našlo za celou ČR jen 24 škrkavek, 12 tasemnic a 1.700 dětských roupů. Pokud ale lékaři parazity nenahlásí, a mnozí ani neví, že by měli, do sledovanosti se tato čísla nedostanou. Gastroenterolog MUDr. Jan Martínek uvedl, že například našel v zažívacím traktu pacienta škulovce širokého, a nenahlásil to. Potom tu může ale existovat masivní podhlášenost, a celkový obraz o rozšíření parainfekce v naší populaci odborníkům uniká. Přesto bylo nalezeno alespoň něco, a není přece možné, aby Dr. Lukeš z Parazitologického ústavu České Budějovice prohlašoval, že tu paraziti už 50 let nejsou. A to nemluvím o tom, že prvoky nesleduje a

nevidí z lékařů nikdo. Dr. Hůzová uvedla, že se parazitární infekce omezily i proto, že lépe dodržujeme hygienu a nehnojíme lidskými výkaly. Za prvé se stále na vesnici hnojí zvířecími výkaly, za druhé každý druhý Čech má psa, jsme chovatelskou evropskou velmocí. Navíc po pádu železné opony daleko více cestujeme. Očekávala bych tedy spíše nárůst. Obrovskou skupinou lidí jsou ti, u nichž se vůbec parazitární infekce nenašla, ale přesto se za lékařem pro různé obtíže dostali. Jak řeší parazity český lékař? Snaží se potlačit symptomy a vybírá z toho, co má k dispozici. Zpozorněte, pokud Vám lékař naordinoval například kortikoidy, imunosupresiva, imunoglobuliny, léky na ředění krve a vysoký tlak, antidepressiva, obecně všechna psychofarmaka, léky proti alergiím, biologickou léčbu.... Pokud jste některý z těchto léků od svého lékaře dostali, zajímejte se o své zdraví hlouběji. Stále připomínám, mluvím tady i o prvocích, nejen o parazitech viditelných pouhým okem. Léky nějakým způsobem trochu potlačí parazitární symptomy, ale nevyлéčí je, takže pacienti jsou pak nuceni brát léky zbytek života, aby se cítili alespoň trochu komfortně. Zbavit tyto lidi parazitů znamená zbavit je potíží a bolestí, a zároveň pro společnost a zdravotnictví to znamená obrovské finanční úspory. Jenom biologická léčba stojí pro jednoho pacienta ročně kolem půl milionu. Antihelmintika stojí řádově

stovky, berou se několik týdnů, až měsíců. Navíc počítejme, jak by se zvýšila produktivita práce, kdyby tito nemocní chodili do práce, a to nemluvíme o zbytečném fyzickém utrpení. Doufám, že jsem názorně nastínila hloubku celého problému a neskutečný rozsah a objem škod, který je napáchán na celé společnosti za desítky let, kdy práce parazitologů není kvalitně odváděna. A naopak, pokud by byla bezchybná, včetně zajištění příslušných léků, jsem si jista, že čekárny lékařů by se značně vyprázdnily. Sem tam by přišla nějaká zlomená noha.:)) Odrazovat tedy nemocné od očisty těla včetně parazitárních zátěží je potom dvojnásob trestuhodné.

Co byste řekla na adresu nekalých praktik některých poradců?

Kolegyně, kterou pan Tuna zákeřně přepadl, opravdu neměla potřebné znalosti, na druhou stranu měla zásadní pravdu v tom, že každý se může svobodně rozhodnout, zda k alternativnímu poradci půjde, nebo ne. Lékaři by se měli chytnout za nos! Lidé nejprve navštíví lékaře, a teprve když ten jim nepomůže, hledají jiné cesty! Kdyby byli lékaři úspěšní a neomylní v léčení všech chorob, za poradci by nikdo nechodil! Máme svobodu volby! Já si vyprošuji, aby mi nějaký parazitolog, nebo pracovník SÚKLU, předepisoval, čím se mám léčit. Zatím tu ještě nemáme gulag!!! Sama užívám řadu let MMS a cítím se skvěle, užívala jsem i antiparazitika a jak vidíte, jsem živá a zdravá, v důchodovém věku nemám žádné potíže a nepotřebuji žádné léky. Zatímco kolegyně napáchá jen nepatrnou škodu tím, že prodá předražený neúčinný doplněk stravy nebo použije frekvenční terapii, která zrovna nezabere, ale nikomu neublíží. Zatímco parazitologové, svou nekompetentností, nečinností a hlásáním nepravd napáchali škody, které se nedají vyčíslit. Za ty desítky let zbytečně trpěli a předčasně umírali lidé. Nazývám to skrytou genocidou. Dostáváme stovky podobných mailů, a slýcháme stovky příběhů, ze kterých číší bezradnost naší medicíny. Lidé běhají po různých klinikách a vystřídají několik lékařů, než se obrátí na nás. Žasnu, že laboratoře často nerozpoznají ani banální infekce. U revmatických artritid „obyčejnou“ borrelii, u reflexů jícnu helicobactera nebo lamblie, u střevních chorob žloutenky a prvoky, u ženských výtoků trichomonády....

Jak je to s tím Savem? Skutečně ho užíváte? To přeci musí být velmi nebezpečné?

Stále dokola parazitologové a lékaři, kteří se bojí o svůj džob, mluví o Savu. Když se chtějí parazitologové předvádět na veřejnosti, měli by si o tématu něco přečíst. Takto se sami zesměšňují a usvědčují z neznalosti. SAVO je chlornan, MMS je chloritan! Už to není ani

směšné, je to jen únavné. Strašení nebezpečností MMS nebo antihelmintik je zlý úmysl, který by mohl poškodit řadu lidí tím, že jim znemožní dostat se ke správné léčbě. Když uvážíme, že antibiotika přestávají zabírat, a stěhuje se k nám půlka třetího světa, bude šťastná ta rodina, která bude mít doma alespoň MMS a bude ho umět používat. Vyjmenuji jenom oficiálně přiznaná ohniska nemoci, která už vypukla v Evropě: Dánsko-záškrt. Řecko-cholera, žloutenky, malárie. Itálie- středoafričtý meningokok, spalničky. Německo, Rakousko a všude: otevřená tuberkulóza, AIDS, syfilis, žloutenky. Myslíte, že se nás to netýká, ani v budoucnosti? Myslíte, že máme dost lékařů, lůžek, specialistů na tropické choroby a léků? MMS bude vzácná a žádaná komodita.

Kdybych se chtěla také odčervit, je snadné obstarat si léky?

Lidé si musí léky obstarat sami a jednoduché to není. Z toho také viním parazitology. I kdyby laboratoře dobře diagnostikovaly a lékaři uměli rozpoznat parainfekce dle symptomů, není čím léčit. Kdo jiný by se měl postarat o to, aby pro spoluobčany byl dostatek léčiva, i kdyby to mělo být jen pro osoby, které se vrátily z ciziny? Tady je však celou dobu k dostání jen jediný úzce zaměřený a omezeně účinný lék, Vermox. Paradoxně parazitologové pacienty obviňují, že si léky shánějí přes internet, ale přitom tuto situaci způsobili sami! Když se jim to nelíbí, proč už se dávno nepostarali, aby bylo dostatek léků v lékárnách! Kdyby byla antihelmintika k dostání tam, každý by si raději zašel pro léky do lékárny, a měl je předepsané od lékaře. My bychom tuto možnost uvítali jako první!

Další pohádkou je zmínka, že jen parazitologové znají správné dávkování léků. Opět uvedu příklad z pořadu Dr. Cajthamlové. Gastroenterolog léčí roupy třídením podáním Vermoxu. To není správný postup. Nastavená léčba nerespektuje parazitární cyklus a nikdo nemluvil o nutnosti hygienických opatření v rodině, v ložnici, na sociálním zařízení. Pikantní je také léčba echinokoka. Naši

„odborníci“ léčí echinokoka – tasemnici- albendazolem. Za to bych vyhazovala ze zkoušky z parazitologie. Protože albendazol tasemnice jen inhibuje, nezabije, nutí lékaři pacienty jíst albendazol po zbytek jejich života. Je to snad šetrné k jejich játrům?

Lékařská fakulta má v rámci šestiletého studia i mikrobiologii a parazitologii, nebo se mýlím?

Nemýlíte, jde o to, jak kvalitně podanou a v jakém rozsahu. Jestliže se medik na přednášce od parazitologa dozví, že paraziti jsou jen v Africe a antiparazitika jsou strašlivě nebezpečná, pak se nedivme, jak to v praxi vypadá. To nemám za zlé lékařům, ale zase parazitologům, kteří medikům přednášejí. Někdy si říkám, zda to není cílený úmysl. Neškolení lékaři neposílají své pacienty se vzorky na vyšetření a laboranti mají klid. Plat běží dál, ať něco najdou, nebo ne. Potřebujeme vzdělanější lékaře, aby uměli spojit klinické příznaky pacientů s konkrétní mikrobiální či parazitární zátěží a nemuseli se spoléhat na nedokonalé laboratorní testy. Lékaři, kteří budou znát spojitosti, pak budou sami mít zájem si vybojovat, aby měli čím léčit, budou naléhat na SÚKL, ministerstvo a farmaceutické firmy, aby se tu anthelmintika zaregistrovala.

Čím si vysvětlujete, že naši parazitologové dospěli k závěru, že tu paraziti nejsou? Přece jsou to vzdělaní studovaní lidé a používají nejmodernější testy?

Právě o těchto testech Vám musím něco osvětlit. Většina lidí má až nábožnou úctu k laboratornímu vyšetření. Za desítky let praxe jsem se však naučila, že není nic nejistějšího než laboratorní testy! I lékaři vám poví, že posílají své vzorky jen jedné vyzkoušené laboratoři, protože odsud mají vždy nějaký smysluplný výsledek a z ostatních přijde pokaždé negativní nález. Týká se to i virů a bakterií, které se hledají snadněji! U parazitologických testů je to ještě složitější. Přímý průkaz ze stolice

nemusí přinést žádné výsledky, protože zrovna v této části stolice nemusí být náhodou žádná vajíčka. Test je

potřeba několikrát opakovat, v praxi se opakování neprovádí, každopádně je nahodilý. Za druhé jistě i laik pochopí, že ze vzorku stolice ani génius nepozná tkáňové cysty, natož cysty parazitů v mozku. Ze stolice také nezjistíte parazity krevní, lymfatické a živoroďe.

Dalším testem, který má parazitolog k dispozici, je eozinofilie. Je to zvýšený počet bílých krvinek, které v našem těle reagují na migrujícího parazita. To už je slušný důkaz, že v těle opravdu běhá něco, co tam nepatří. Parazitolog však nepozná, jestli migruje toxocara, dirofilária, echinokok, a v jednom případě mi donesl klient potvrzení o zvýšených eozinofilech, a měl jen giardii. Každý z těchto parazitů se však léčí jinak. Lékař má tedy v ruce jakési vágní upozornění, že v těle pacienta něco nadbytečného je, a je to patrně parazitárního původu. Ale neví kde to je, co to je, proto nemůže zasáhnout. Obvykle to vyústí v závěr: „Budeme to pozorovat“.

Poslední možností je sérologický test na protilátky. Parazitologové pevně věří, že tento test je přesný, a ukáže i druh parazita, nejen jeho přítomnost, ale já jsem je za těch deset let mnohokrát přistihla při nepřesnosti. Za všechny případy zmíním jen jeden naprosto jasný. Před lety onemocněla moje kamarádka a kolegyně. Hubla, chřadla, cítila po celém těle brnění, mravenčení, necítila ruce, točila se jí hlava, bylo jí nevolno, nemohla jíst a rapidně hubla. Byla drobná už předtím, a s váhou šla tak rychle dolů, že postupně jen ležela. Její děti ji museli ke mně přivést. Našla jsem Taenii solium, tasemnici dlouhočlennou, z vepřového masa. Je poměrně běžná. Kromě toho i toxocarou a další patogeny. Tehdy jsme sice věděli, že kamarádka potřebuje praziquantel, ale nevěděli jsme, jak se k němu dostat. Dohodly jsme se, že půjde do nemocnice, že tam snad poznají, o co jde a dostane tam správné léky. Děti jí zavezly do nemocnice, kde ležela tři dny. Dělal se všechny testy krevní i rozbor stolice. Našla se hraniční toxokaróza. /hraniční, rozumíte, to jsou jejich zadní vrátka/. Za tři dny ji pustili bez léků domů. V nemocnici ještě zhubla, to už sotva

chodila. Věděla jsem, že je zle, že bez léků asi umře. Pracně jsme sehnali z Německa Cesol. Po něm z přítelkyně vyšel třiceticentimetrový článkovaný kus tasemnice. Podobných případů bych mohla uvádět řadu, ale nechci být rozvláčná.

Tyto tři druhy testů parazitologové vydávají za poslední výkřik moderní vědy, ač jsou tyto testy nespolehlivé, nepřesné, a nahodilé. Postoj parazitologů je pak takový: „Když něco „nevidím“, tak to neexistuje, a já to musím vědět, mám na to titul“.

A vzpomínáte si na případ Ladislava Hasmandy, mladého muže, který deset let ležel s oteklýma nohama a nikdo nevěděl, co mu je? Ani naši parazitologové, přestože testovali vzorek jeho krve? Když se zoufalí rodiče po mnoha letech chlapcova utrpení obrátili na Novu, aby třeba posluchači pomohli zjistit, o jakou „záhadnou“ nemoc jde, řada lidí, i prostých občanů, volala do Novy, že se jedná o vlasovce mízního. I obyčejní lidé to poznali, ne však naši parazitologové! Možnost, že se jedná o

elefantiázu, odmítli poprvé, když onemocněl, i podruhé, když už na elefantiázu umíral, s odůvodněním, že tu taková infekce být nemůže. V České Lípě, kde tehdy rodina Hasmandů žila, bydlela dva kilometry od jejich domu skupina černošských studentů. Česká Lípa je 60 km od Kbel, bylo by profesionální zvážít i „letištní nákazu“, kdy tropický komár, který se dostal náhodně do letadla, může docestovat například na plachtě nákladáku i desítky kilometrů daleko. Podobné případy už jsou v Evropě doloženy. Na nátlak veřejnosti odebrali neochotně podruhé vzorky a zase se nic nenašlo. Ládík za čas umřel. A teď porovnejte, jak vám může „ublížit“ poradce, a jak ubližuje celé společnosti nečinnost „odborníků“.

Domníváte se, paní Bláhová, že autoimunitní choroby jsou skutečně způsobeny absencí parazitů a je potřeba parazity do střev lidem vracet, aby se vrátila jejich imunitní rovnováha?

To je trestuhodný nesmysl. Zvláště střevní, takzvané autoimunitní choroby, jsou právě způsobeny parazity! Nikoliv však okem

viditelnými, kromě Crohna, ale prvoky, některé mohou dokonce téci z našeho kohoutku! Další příčinou střevních chorob bývají vrozené žloutenky nebo helicobacter. Týká se to Crohna, celiakie, diabetu II. typu, ulcerózní colitidy, dráždivého tračníku a dalších. Metodika je jednoduchá a známá, a pokud si pacient brzy zajistí kvalitní pitnou vodu, cesta k uzdravení nemusí trvat více než pár měsíců. Podobně lze řešit i roztroušenou sklerózu, depresi, epilepsii, sarkoidózu, lupus, vaskulitidu, revmatickou artritidu, atopický ekzém, lymfom a další „nevléčitelné“ choroby. Pacienti musí ale své parazity odstranit, nikoliv dodávat další!

Pro parazitologa by přece nemělo být složité, aby odebral několika pacientům vzorek stolice a podíval se, co obsahuje! Prvky by MĚL najít!!!! Bývá jich tam rovnou několik druhů. Pokud je nenalézá, mám problém s jeho kompetencí. Pokud je nalézá, ale zatluoká, mám problém s jeho morálkou. „Střevní implantáty“, což není nic jiného než cizí stolice, nebo aplikace vajíček tenkohlavců prasečích do střev nemocných, jsou pravděpodobně natolik lukrativní džob, že to stojí za to. Parazitologický ústav České Budějovice dostal ze Spojených států 19 miliónů na výzkum, který má dokázat, že paraziti neškodí, ba dokonce že se pomocí parazitů dá léčit. Takže vidíte, milí posluchači, jako obvykle za těmi zaplacenými videi pana Tuny není altruistická obava o vaše zdraví, ale spíše ukřivděná ješitnost a obava o dobře placený džob. Chtělo by se vám polykat cizí stolici, když to jde jinak?

Paní Bláhová, co byste řekla na závěr našim posluchačům?

Závěr bych adresovala kolegům a lidem, kteří jsou znechuceni právě probíhajícím honem na čarodějnice. Nebojte se! „Pravda a kýchnutí se neutají“. Paraziti tu jsou, byli a budou. Nejen ti viditelní, ale především ti okem neviditelní, o které se nikdo nezajímá. MMS užívá k dnešnímu dni v celé ČR kolem dvou set tisíc lidí, tento údaj je pravděpodobně dost podhodnocený. A každým dnem přibývají další. Loni vyšel na objednávku článek v iDnes. V článku pomlouvali

poradce i MMS. To bylo loni v létě. Od té doby k nám do poraden přišlo několik tisíc lidí. J. Odčervovací a detoxikační kúrou v obou republikách prošlo už přibližně 90 000 lidí - 110 000 lidí. Pozitivní zkušenosti přibývají, a uzdravení lidé své zkušenosti předávají dál. Uzdravují se po léčích na ty „neexistující“ parazity!!! No není to zvláštní? J) Chodí k nám lékaři a posílají nám pacienty. Přibývají vyškolení poradci. Na naší straně je nejmocnější zbraň na světě, ústní podání, osobní doporučení, a zdravý selský rozum. Zaplacená média to nepřebijí. Lidé věří spíše sousedovi, kolegovi, příbuznému, než úředníkovi SÚKLU nebo zhrzenému parazitologovi. S každým měsícem a rokem je na naší straně čím dále tím více lidí. Čas pracuje pro nás.

Ing. Hana Bláhová